

الانسان

مدنی سورة دی ۳۱ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

آیا انسان د خپل وجود په هغه مرحله (فکر نه کوی چی) دی یو بی ارزښته او بی نومه بی نښانه شی و؟

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا

بَصِيرًا ﴿٢﴾

بیشکه چی مونږ، انسان (د نر او ښځې د نطفو) له اختلاط نه پیدا کړ ترڅو یې وازمایو. بیا مو (له یوه شکل نه بل شکل ته په تدریجی توګه په یوه داسې کامل پوهیدونکی) اوریدونکی او لیدونکی انسان تبدیل کړ (چی د خپلې پوهې او استعداد په برکت له نورو حیواناتو نه کاملاً ممتاز او د شرعی احکامو په منلو او تطبیق مکلف دی).

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

بیا مو لاره وروښوده چی د شکر کوونکو لار نیسی او که ناشکری غوره کوی.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

مونږ د کافرانو لپاره ځنځیرونه، طوقونه او لمبو وهونکی اور تیار کړی دی.

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

بی له شکه چی نیکان به د شرابو ډکې پیالی وڅښی چی کافور ورسره ګډ شوی دی.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

(یعنی) د هغې چینی اوبه چی د الله تعالی خاص بندګان به یې څښی، او د دوی له خوښی سره سم به تری ویالی په هر لور بهیږی.

يُوفُونَ بِالَّذِينَ يَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

(د الله تعالى خاص بندگان هغه دی چې) خپل نذرونه په پوره توګه اداء کوي، او له هغې ورځې ډارېږي چې شر (او ضرر) به يې هره خوا خپور وي.

وَيُطْعَمُونَ أَلطَّعَامَ عَلَي حَبِيءٍ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

او د خپلې اړتيا سره سره، (د الله تعالى د رضا لپاره) مسکين، يتيم او اسير ته خواړه برابرېږي.

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾

(او وايي): مونږ يوازې د الله تعالى د خوښۍ لپاره تاسو ته خواړه درکوي، او په مقابل کې يې درنه هيڅ معاوضه او شکرپه نه غواړو.

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا ﴿١٠﴾

مونږ د خپل رب له هغې ورځې ویرېږو، چې له ویرې او کړاو نه ډکه ده.

فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْم نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

نو الله تعالى دوی د هغې ورځې له شره وژغورل او تازمې او خوښۍ يې ور په برخه کړه.

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

او د هغه صبر په برکت به يې چې دوی (د دين د پرمختګ او حوادثو په مقابل کې) درلود، په جنت او وربښمينو کاليو ونازوي.

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

هلته به يې په تختونو ډډې وهلي وي، نه به د لمر زورونکي ګرمي ويني، او نه به د ژمی سخته او له کړاو نه ډکه یخنی.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَدْلِيلًا ﴿١٤﴾

او د جنت د ونو سيوري به پرې راخوړند او ميوې به يې کاملاً په واک کې وي.

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِعَانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

او د سپينو زرو لوبښۍ او بښيښه يې گيلاسونه به پرې ګرځول کېږي.

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

داسي گيلاسونه، چي د هغوی لپاره به په خاصه توگه جوړه شوی وی.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾

او په هغو جامونو کې به څښاک کوی چي اوبه يې له زنجبیل سره گډې دی.

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

(دا به د جنت) د هغې چيني (اوبه وی چي) سلسبیل نومېږي.

﴿١٩﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا

او د دوی شاوخوا به (د خدمت او هرکلی لپاره) داسي هميشنی زلميان گرځي راگرځي چي ته به وای، خوري وري مرغلري دی.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

او چي هر خوا موري، نعمتونه او لويه پاچاهي به دي تر سترگو كيږي.

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوعٌ أَسْوَدٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ

رَبَّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

د شنو نازکو او پريرو وربینمو کالی به يې اغوستی او د سپینو زرو ویني به يې په لاسو وی، او رب به يې ورباندې پاک شراب هم وڅښي.

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

(ورته به ويل كيږي) دا ستاسو د نيکو کړنو بدل دی او بيشکه چي ستاسو نيکي هڅي (د الله تعالی په دربار کې) منل شوی دی.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

(ای پیغمبره!) بي له شکه چي مونږ قرآن تاته په تدريجي توگه نازل کړی دی.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

نو د خپل رب فيصلې ته صبر وکړه او د هيش گناهکار يا کافر اطاعت مه کوه.

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلاً ﴿٢٥﴾

او سهار ماښام د خپل رب ذکر کوه.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلاً طَوِيلاً ﴿٢٦﴾

او د شپې يوه برخه هم ورته په سجده تېروه او په اوږده شپه کې يې ثنا او پاکی بيانوه.

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلاً ﴿٢٧﴾

بې له شکه دا (کناهاران او ناشکران) له دې فاني دنيا سره ډيره مينه لري (او يوازې د د نيوي گټو لپاره په مندو ترو بوخت دي) خو هغه سخته (ويروونکي) ورځ يې هيره کړې ده.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ

تَبْدِيلاً ﴿٢٨﴾

هغوی، مونږ پيدا کړی او د بدن بندونه او مفصلونه مو ورله (له اعصابو او عضلاتو سره) ټينگ او پياوړی کړی دی. او چې کله مو اراده وشي (د هستی له صفحې به يې ليرې کړو او) د هغوی په ځای به بله ډله (چې تابع او غره ايښودونکی وي) راوړاندې کړو.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلاً ﴿٢٩﴾

یقیناً چې دا (قرآن) نصیحت او خبرداری دی، نو که څوک غواړي (د هغه په وسیله) دې خپل رب ته د تقرب لاره ولټوی.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

او تاسو (د تقرب لاره) نشی موندلی تر څو د الله تعالی اراده (او مرسته) درسره مل نه وی. یقیناً چې الله تعالی په ټولو چارو پوه او د حکمت څښتن ذات دی.

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

او هر چاته چې و غواړي پخپل رحمت کې يې شاملوی او د ظالمانو لپاره دردونکی عذاب تيار شوی دی. «تمت سورة الانسان بفضل الله و رحمته».

=====